

ikke vilde være bleven begaaet, hvis den paagældende havde kendt Lovén. Der foreslaas derfor aabnet en Mulighed for i saadanne Tilfælde, hvor særlig undskyldende Momenter er til Stede, at fritage for Straf. Derimod har man ikke fundet Anledning til, som af Kommissionen foreslaaet (U. § 86 Nr. 3), tillige at hjemle Adgang til Strafnedsættelse for saadan Retsvildfarelse. De i nogen Grad undskyldende Momenter, som i et givet Tilfælde maatte foreligge, giver de vide Strafferammer fuldt tilstrækkelig Lejlighed til at tage i tilbørlig Betragtning, saa at der ikke kan blive Trang til at gaa ned under det foreskrevne Lavmaal af Straf, hvor ikke de Omstændigheder, som ellers betinger en saadan Nedsættelse, foreligger.

4de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

Til §§ 24 og 25. (U. §§ 22 og 23, jfr. Mot. Sp. 69—72).

Bestemmelserne om *Forsøg* i disse Paragraffer stemmer i det væsentlige med nugældende Ret. Dog har man, ligesom alle 3 Udkast, i Definitionen af Forsøgs-handlingen i § 24, Stk. 1, tilføjet Ordet »bestemt« foran: »siger til«. Tanken hermed er at præcisere, at de foreliggende Handlinger — efter deres Art eller efter de Forhold og den Forbindelse, hvorunder de er foretaget — maa være saadanne, at der med en vis Sikkerhed derfra kan sluttes til Tilstedeværelsen af et Forsæt, der er rettet mod det forbryderske Maal. Uagtsomt Forsøg straffes saaledes ikke. Hvilke nærmere Fordringer der maa stilles til Forsættet, for at det skal være strafbart, maa det være Domstolenes Sag at afgøre.

Hvad Forsøgsstraffen (§ 24, Stk. 2) angaar, har man — ligesom Kommissionen og Professor Torp — opgivet den Begrænsning til højest tre Fjerdedele af Straffen for den fuldbyrdede Forbrydelse, som Straffelovens § 46 hjemler.

Bestemmelsen i § 24, Stk. 3, om at Forsøg paa visse Smaaforseelser ikke straffes, for saa vidt ikke andet særlig er bestemt, jfr. f. Eks. § 294, er optaget specielt i Anledning af, at der kun forelægges eet Straffelovsforslag, hvis almindelige Del omfatter alle borgerlige strafbare Forhold, men angaar iøvrigt ogsaa de i Almindelig borgerlig Straffelov omhandlede Lovovertrædelser. Nogen almindelig Lovbestemmelse herom har hidtil ikke foreligget; men der har i

Praksis i Almindelighed ikke vist sig nogen Trang til ved saadanne Smaaforseelser at inddrage Forsøg under det strafbares Omraade (jfr. Kommissionsflertallets Bemærkninger til Forseelseslovens § 3, Mot. Sp. 394).

Bestemmelserne i § 25 om Tilbage-træden fra Forsøg suppleres ved den i § 88, Nr. 5, jfr. Stk. 2, hjemlede Adgang til at nedsætte Straffen eller endog i visse Tilfælde lade den helt bortfalde, naar Straffrihedsbetingelserne i § 25 ikke foreligger.

Til §§ 26—28. (U. §§ 24—26, jfr. Mot. Sp. 72—78).

De i disse Paragraffer indeholdte Bestemmelser om *Medvirken til Forbrydelse* er affattede ud fra det Synspunkt, at det eneste Spørgsmaal Straffeloven skal tage Stilling til ved Fastsættelsen af disse Regler, er det rent praktiske, om alle medvirkende bør straffes lige, eller om nogle, og da hvilke, bør straffes mildere end andre eller være straffri. Forslaget betegner da ogsaa en betydelig Simplifikation i Forhold til den nu gældende Straffelovs Regler, der med Hensyn til de til en Forbrydelse medvirkende opstiller en Række i sig selv ret kunstige og indbyrdes kunstigt afgrænsede Begreber (Meddelagtighedsformer med dertil svarende Strafferammer), der kun lidet svarer til Livets naturlige Forhold og volder Retsanvendelsen en Del unødige Vanskeligheder. Udover Bortfaldet af Straffelovens forskellige Meddelagtighedsformer viser Nyordningen sig ogsaa deri, at efter Forslaget ikke blot den forsætlige, men ogsaa den uagtsomme Medvirken til den forsætlige Forbrydelse vil kunne straffes, dog naturligvis kun, naar Talen er om Forbrydelser, hvor Uagtsomhed overhovedet kan straffes.

Endvidere er Reglen i § 26 ny, men stadfæster kun den hidtil antagne Fortolkningsregel ved *concursum necessarium*.

Ved Affattelsen af Bestemmelsen i § 27, Stk. 2, om Straffen for udenforstaaende, der medvirker til Krænkelse af et særligt Pligtforhold, de saakaldte *extranei*, har man fulgt den af Kommissionens Flertal (4 Medlemmer) foreslaaede Affattelse og skal i saa Henseende henvise til det af Flertallet i Motiverne Sp. 77—78 anførte.

Angaaende Grunden til Optagelsen af Bestemmelsen i § 27, Stk. 3, om Straffrihed for mindre væsentlig Medvirken ved Lovovertrædelser — saavel indenfor som udenfor Almindelig borgerlig Straffelovs Omraade —, naar Straffen for Lovovertrædelser ikke kan overstige Hæfte, gælder til-